

Turíce 2019

Turíce 2019

Keď pápež Ján XXIII. v roku 1962 zvolal Druhý vatikánsky koncil, zahájil ho slovami: „Otvorte okná, nech sem prúdi čerstvý vzduch“. Áno, dúfal a modlil sa, aby v Cirkvi nastali nové Turíce.

My všetci potrebujeme každý deň prežívať znovuzrodenie z Ducha Svätého. Svätý Pavol píše vo svojom Druhom liste Timotejovi: „Preto ti pripomínam, aby si roznechoval Boží dar, ktorý je v tebe prostredníctvom vkladania mojich rúk.“ (2 Tim 1,6) Duch Svätý je ten najväčší Boží dar, aký nám Ježiš prišiel darovať. Prvým Ježišovým poslaním bolo odpustenie našich hriechov. Keď mal sv. Jozef pochybnosti o tom, ako Panna Mária počala, zjavil sa mu vo sne anjel Gabriel a povedal mu: „Neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“ (Mt 1,20-21) Takže prvotným poslaním, pre ktoré Boh Otec poslal na zem Ježiša, bolo vyslobodenie ľudí z otroctva hriechu. Neprišiel však iba preto, ale tiež aby nás naučil, ako máme žiť ako Božie deti. To však nie je možné bez pomoci Ducha Svätého. „Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.“ (Jn 3,6) Preto Ježiš povedal Nikodémovi: „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Jn 3,5) Boh je však celý svätý a jeho Duch nás môže naplniť iba ak sa posvätime. Preto Ježiš musel najprv uskutočniť svoje prvé poslanie, aby očistil ľudstvo svojím umučením, smrťou a zmŕtvychvstaním. „On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov.“ (Kol 1,13-14)

Ján Krstiteľ nám hovorí o druhom Ježišovom poslaní. Ježiša predstavil slovami: „On vás bude krstiť Duchom Svätým a

ohňom.“ (Mt 3,11; Mk 1,8; Lk 3,16; Jn 1,33) Ježiš prisľúbil dar Ducha Svätého tým učeníkom, ktorí budú smädní po Duchu a uveria v Ježiša (Jn 7,37-39) Duch Svätý potom túto pravdu objasnil evanjelistovi Jánovi: „ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.“ (Jn 7,39) Ježiš vo svojom poslednom príhovore učeníkom povedal: „Lenže hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám.“ (Jn 16,7) Po svojej smrti a zmŕtvychvstaní Ježiš ešte raz ozrejmil túto pravdu: „vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým“ (Sk 1,5).

Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní zjavil učeníkom, ktorí boli v zavretej miestnosti, lebo sa báli Židov. Dýchol na nich a povedal im: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20,22) Napriek tomu, že im Ježiš daroval Ducha Svätého, ich život sa nezmenil. Stále žili v strachu a pochybnostiach a chceli sa vrátiť k svojmu pôvodnému remeslu (Jn 21,3; Lk 24,13-24). Duch Svätý v nich síce bol, ale nebol prebudený. Neboli vedení k tomu, aby v sebe aktivovali Ducha Svätého, aby sa nechali viesť Duchom Svätým, ani nevedeli, ako majú žiť v spoločenstve s Duchom Svätým. Aj väčšina z nás po prijatí sviatosti krstu takto žije bez živého každodenného spoločenstva s Duchom Svätým a prežívame iba vlažný kresťanský život. Pretože dobre nepoznáme Božie slovo (Mk 12,24), máme mnohé nesprávne predstavy o potrebe a pôsobení Ducha Svätého v našom živote.

Skôr ako Ježiš vystúpil do neba, povedal svojim učeníkom: „Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti!“ (Lk 24,49) Ježiš vedel, že je pre nich nemožné žiť to, čo im tri roky hlásal, bez pomoci Ducha Svätého. Aj prostredníctvom proroka Ezechiela Boh predpovedal túto pravdu: „Potom budem na vás kropiť čistú vodu, že sa očistíte; od všetkých vašich škvŕn a od všetkých vašich modiel vás očistím. A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás (...) Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobil, že budete kráčať podľa mojich nariadení,

zachovávať moje výroky a plniť ich.“ (Ez 36,25-27) Učeníci sa teda s hlbokou túžbou úpenlivo modlili za túto Moc z výsosti. A splnilo sa na nich prisľúbenie zo Skutkov apoštolov 1,8 – stali sa mocnými svedkami v Jeruzaleme, Judei, Samárii až po samý kraj sveta. Sväté písmo nás učí, že nestačí len prijať Ducha Svätého vo sviatosti krstu a staneme sa „chrámom Ducha Svätého“ (1 Kor 3,16). Božiu moc musíme v sebe aktivovať našou spoluprácou s Duchom Svätým – tým, že žijeme v spoločenstve s ním a často sa modlíme k Božiemu hosťovi, ktorý v nás prebýva, aby sme v sebe rozniecovali jeho oheň a prosíme ho, aby nám pomáhal stále žiť podľa Ducha, kráčať s Duchom a nechať sa viesť Duchom (Gal 5,16 a 25).

Keď sa pripravujeme na veľkú Slávnosť zoslania Ducha Svätého, vedzme, že dar vyliatia Ducha Svätého je pre **všetkých** (Joel 3,1), pre každého, kto je smädný a verí v Ježiša (Jn 7,37-39), kto si vyprosuje Ducha (Lk 11,13), kto zachováva Božie prikázania (Jn 14,15-16; Sk 5,32) a kto ľutuje svoje hriechy a je ochotný zmeniť svoj život (Sk 2,37-39; 3,19-20). Prví veriaci, ktorí v ranej Cirkvi prijali vieru, boli jednoduchí ľudia, ktorí spĺňali tieto požiadavky, nechali sa viesť Pánovým Duchom a žili víťazný kresťanský život aj v časoch prenasledovania (Sk 6,8; 7,54-60 – napr. svätý Štefan). Preto neignorujme, nezanedbávajme ani sa nevyhýbajme Božiemu hosťovi, ktorý v nás prebýva. On nás naučí, ako sa máme modliť (Rim 8,26), naplní nás Otcovou láskou (Rim 5,5), privedie nás k synovskému vzťahu s Bohom Otcom (Rim 8,14-16), privedie nás k dôvernejšiemu vzťahu s Ježišom a pomôže nám odovzdať mu svoj život (1 Kor 12,3), oživí v nás Božie slovo, usvedčí nás z našich hriechov (Jn 16,8), bude v našom živote prinášať ovocie (Gal 5,22-23), posilní nás svojimi darmi a charizmami, aby sme boli účinnými nástrojmi v Božom kráľovstve (1 Kor 12,4-11) a pomôže nám prijímať utrpenie s Pánovou radosťou (1 Sol 1,6; Flp 4,4). Inými slovami, iba vtedy, keď žijeme **život v Duchu**, nezarmucujeme ho (Ef 4,30) svojimi hriechmi, neuhášame oheň Ducha Svätého (1 Sol 5,19) svojou tvrdohlavosťou a tvrdošijnosťou (Sk 7,51), vtedy môže Duch

Svätý naplňať náš život mocou, rozniecovať v našom živote lásku, radosť a Pánov pokoj a pomáhať nám, aby sme boli skutočnými nástrojmi Božieho kráľovstva a šírili okolo seba Kristovu lúbeznú vôňu (2 Kor 2,15). Jedine Duch Svätý môže premeniť naše vlašné, chatrné kresťanské životy na ozajstné „živé kamene“, z ktorých sa buduje Božie kráľovstvo (porov. 1 Pt 2,5).

Keď prorok Samuel pomazal Šaula za knieža izraelského ľudu, povedal: „Vtedy na teba zostúpi Pánov duch; budeš vo vytržení s nimi a zmeníš sa na inakšieho muža.“ (1 Sam 10,6) Majme úprimnú túžbu zmeniť svoj život, aby sme sa stali takými, akí máme byť a plnili, čo Boh s nami zamýšľa a čo od nás očakáva. Áno, aby sme splnili sen, ktorý Boh s nami sníva, dal nám svojho vlastného Ducha, Ducha Krista, ktorý nám pomáha žiť ako Kristus. Spolupracujme teda s Duchom Svätým a poddajme sa jeho pôsobeniu, aby sa z nás stali noví ľudia, ktorí sú schopní žiť podľa jeho slova na našej pozemskej púti.

Na blížiaci sa sviatok zoslania Ducha Svätého vyprosujeme všetkým čitateľom osobitné pomazanie a posilnenie Duchom Svätým.

otec James Mariakumar SVD

Mary Pereira